

Sygn. akt III AUz 219/18

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2018r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Daria Stanek

Sędziowie: SA Maciej Piankowski

SO del. Tomasz Koronowski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2018r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o prawo do emerytury

na skutek zażalenia K. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Toruniu IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 czerwca 2018r., sygn. akt IV U 122/18

postanawia:

umorzyć postępowanie zażaleniowe.

SSA Maciej Piankowski SSA Daria Stanek SSO del. Tomasz Koronowski

Sygn. akt III AUz 219/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2018r. Sąd Okręgowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił - jako spóźnione – zażalenie ubezpieczonego z dnia 16 czerwca 2018r.

Sąd I instancji wyjaśnił, że wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2018r. oddalono odwołanie K. S.. W dniu 6 kwietnia 2018r. ubezpieczony złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku na piśmie i o doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem. Odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony dorosłemu domownikowi – E. S. w dniu 26 kwietnia 2018r. W dniu 14 maja 2018r. K. S. złożył apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 5 kwietnia 2018r. Postanowieniem z dnia 30 maja 2018r. apelacja została odrzucona jako spóźniona. Postanowienie o odrzuceniu apelacji zostało doręczone 4 czerwca 2018r. E. S., dorosłemu domownikowi. Zażalenie zostało wniesione 18 czerwca 2018r.

W myśl art. 394 § 2 kpc termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie – od ogłoszenia postanowienia. Zażalenie zatem zostało wniesione po terminie i dlatego należało je odrzucić. Stosownie do art. 370 kpc sąd pierwszej instancji odrzucił na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisane terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w

wyznaczonym terminie. Do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym - art. 397 § 2 kpc

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł odwołujący wskazując, że jest chory na stwardnienie rozsiane, ma dyskopatię kręgosłupa, nie jest więc w stanie napisać apelacji bądź odwołania. Wszystkie pisma dotyczące emerytury pisała żona skarżącego. W dniu 10 kwietnia 2018r. żona miała dość groźny wypadek samochodowy, na skutek czego doznała stłuczenia żeber, skręcenia kręgosłupa szyjnego i prawego nadgarstka. Ponadto zachwiania równowagi i zawroty głowy, z którymi zgłaszała się do lekarza, doprowadziły do tego, iż spadła ze schodów, w wyniku czego doszło do złamania kręgosłupa dolnego i stłuczenia biodra. Dokumentację dotyczącą leczenia ubezpieczony złożył z zażaleniem na postanowienie odrzucające apelację. Skarżący twierdził, że z uwagi na zaistniałe okoliczności nie był w stanie złożyć apelacji w terminie, gdyż ból z jakim zmagala się moja żona ograniczał nie tylko poruszanie się, sen i z tym związany wysiłek umysłowy. Był to już drugi wypadek samochodowy żony odwołującego prawie w tym samym miejscu, na skutek czego doznała ona urazu psychicznego, lecz się w poradni psychiatrycznej i zażywa leki. Zebranie dokumentacji medycznej dotyczącej wypadku oraz leczenia żony miało wpływ na to, iż zażalenie nie wpłynęło w terminie. Bardzo trudno jest poruszać się z potłuczonymi żebrami, złamanym kręgosłupem dolnym, skręconym kręgosłupem szyjnym. Często żona skarżącego nie wstawała z łóżka, gdyż było to niemożliwe z uwagi na silny ból. Wobec tego ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w sprawie odrzucenia zażalenia, jak również w sprawie wcześniejszego odrzucenia apelacji.

Organ rentowy nie odniósł się do zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Postępowanie zażaleniowe podlegało umorzeniu.

Przystępując do analizy wywiedzionego przez wnioskodawcę zażalenia, w pierwszej kolejności przypomnieć należy, że zgodnie z art. 130 § 1 zdanie drugie kpc mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Nadanie biegu i rozpoznanie we „właściwym” trybie polega na zignorowaniu błędnego oznaczenia (zatytułowania) pisma i innych oczywistych niedokładności i kierowaniu się przez sąd rzeczywistą intencją wnoszącego pismo i dającym się z niego odczytać sensem. Sens pisma i intencja autora nie zawsze są jasne do odczytania, zwłaszcza, gdy pismo wnosi osoba nie będąca prawnikiem. Wątpliwości w zakresie intencji wnoszącego powinny być usunięte poprzez zażądanie wyjaśnień lub uzupełnień.

Sąd Apelacyjny podkreśla, że wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej oraz środek odwoławczy (zażalenie) na odrzucenie pisma procesowego z powodu uchybienia terminu dokonania czynności – wykluczają się wzajemnie. Jeżeli bowiem strona twierdzi, że dokonała czynności w terminie, a sąd błędnie uznał, iż uchybiła terminowi, to powinna wnieść zażalenie. Wniosek o przywrócenie uchybionego terminu jest natomiast aktualny wtedy, gdy strona nie neguje uchybienia terminowi i wskazuje przyczyny usprawiedliwiające to uchybienie (por: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2002r. I CZ 120/02 LEX nr 74409 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2001r. I CZ 116/01 LEX nr 52578 i postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999r., I CKN 386/99 – niepublikowane).

Sąd Apelacyjny – odmiennie niż Sąd Okręgowy – uznał, że w rozpoznawanej sprawie treść pisma ubezpieczonego, które zostało złożone w dniu 6 lipca 2018r. (k.80), nie wskazuje na zamiar zaskarżenia postanowienia z dnia 26 czerwca 2018r. w przedmiocie odrzucenia pisma pt. „Zażalenie”, złożonego w dniu 18 czerwca 2018r. (k.54). Ubezpieczony nie kwestionuje przecież faktu, że nie zaskarżył postanowienia z dnia 30 maja 2018r. w ustawowym terminie, wskazując jednocześnie, iż uchybił terminowi z powodu stanu zdrowia własnego i pomagającej mu w toku postępowaniu żony, podobnie jak wcześniej z tożsamyh przyczyn uchybił terminowi do złożenia apelacji. Zdaniem Sądu Apelacyjnego pisma wnioskodawcy k.54 i 80, choć zatytułowane „Zażalenie”, stanowią de facto wnioski o przywrócenie terminu do złożenia środków zaskarżenia, jednoznacznie bowiem skarżący w żadnym z tych pism nie twierdzi, jakoby dochował terminów procesowych, a jednocześnie z obu pism należy wywodzić, że celem ubezpieczonego jest w

istocie doprowadzenie do nadania biegu jego apelacji, spóźnionej z przyczyn – jak twierdzi skarżący – przez niego niezawinionych.

Pisma ubezpieczonego, w tym przedstawione Sądowi Apelacyjnemu jako zażalenie pismo k.80, należało ocenić zgodnie z jego rzeczywistą treścią, a z niej bezsprzecznie wynika, że są one wnioskami o przywrócenie uchybionego terminu. Taka konstatacja znajduje potwierdzenie w uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2015r. (I UZ 31/14, LEX nr 1683366), w którym wyjaśniono on, że jeśli treść pisma wskazuje jednoznacznie, że winno ono zastać zakwalifikowane jako wniosek o przywrócenie terminu do dokonania określonej czynności procesowej, to sąd powinien nadać takiemu pismu znaczenie wynikające z jego treści (por. też postanowienie Sądu Najwyższego z 11 marca 1998 r., II UKN 551/97, OSNP 1999 Nr 6, poz. 226).

W kontekście powyższych rozważań, potraktowanie przez Sąd Okręgowy pisma ubezpieczonego jako zażalenia było bezpodstawne i dlatego postępowanie zażaleniowe należało – na podstawie art. 355 § 1 w zw. z art. 397 § 2 i 391 § 1 kpc – umorzyć, o czym orzeczono w sentencji. Do Sądu Okręgowego będzie należało podjęcie czynności zmierzających do rozpoznania wniosków o przywrócenie terminu do wniesienia środków zaskarżenia.

SSA Maciej Piankowski SSA Daria Stanek SSO del. Tomasz Koronowski